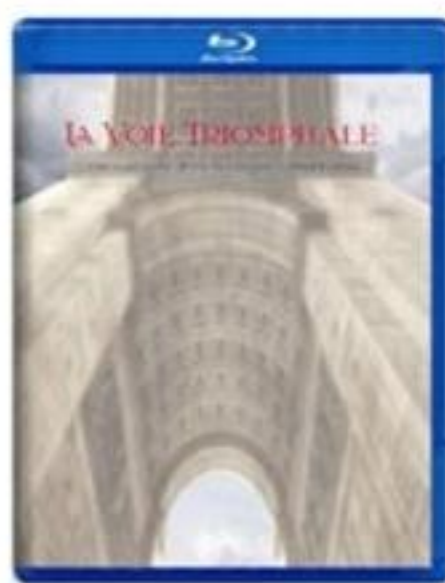

Mendelssohn Salme 100: Jauchzet dem Herrn; 3 Salmer, op. 78; *Elijah*: 'Habe deine Augen'; 'Denn er hat seinen Engeln befohlen'; 'Wie selig sind die Toten', op. 115, nr. 1. **Kreek** Salmer 41, 104, 137 og 141; *Önnis on inimene*; Fem religiøse folkesanger
Estisk Filharmonisk Kammerkor,
dir. Daniel Reuss
Ondine ODE 1201-2 (64 minutter)
1 2 3 4 5 6 www.ondine.net

Jeg blir alltid forundret i møtet med det suverent velgjorte (jeg husker at jeg fikk hakeslepp da jeg så George Best nærmest dribble ballen *gjennom* spilleren foran seg),

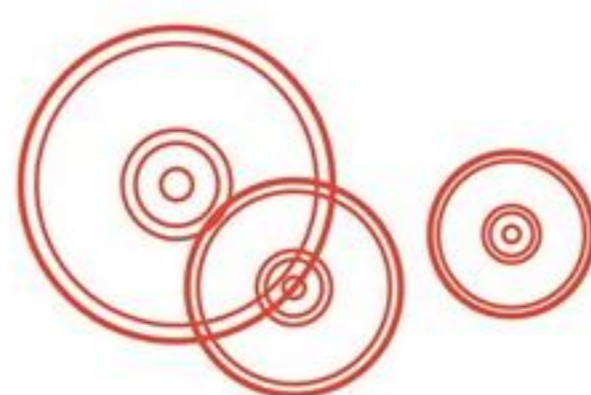

La voie triomphale: **Berlioz** *Grande Symphonie funèbre et triomphale*, op. 15; **Saint-Saëns** *Orient et Occident*, op. 25; **Dukas** *Fanfare pour précéder La Péri*; **Milhaud** *Suite française*, op. 248; **Tomasi** *Fanfarses liturgiques*; **Bozza** *Children's Overture*
Forsvarets Stabsmusikkorps,
dir. Ole Kristian Ruud
2L 86 (CD og Blu-ray; 81 minutter)
1 2 3 4 5 6 www.2l.no

Dette er en suveren plate. Selv om Berlioz' *Symphonie funèbre et triomphale* (1840) ideelt sett skal høres med den slags massemonstring som han hadde i tankene (bokstavelig talt hundrevis av musikere), erstatter Forsvarets Stabsmusikkorps vekt med presisjon: hør «smakk» i stedet for «womp»! – verket får en piskesnert-fremførelse, med nåleskarpe rytmer. Saint-Saëns' *Orient et Occident* (1869) lever opp til sin tittel ved å legge inn en janitsjarmarsj og en rask

og denne innspillingen er en slik anledning. Sangernes tekniske sikkerhet er forbløffende, og den benyttes til herlig musisering. Mendelssohns salmetoner virker langt mer lidenskapelige enn jeg husker (frasen «Kisset den Sohn» i den første av salmene i opus 78, er utsøkt), og i deres selskap virker salmer og arrangementer av folkesanger av Cyrillus Kreek (1889–1962) – den estiske musikkens far – både moderne, takket være deres milde dissonans, og tidløs, på grunn av det eldgamle innholdet i materialet han tonesetter. Først og fremst er alt her svært, svært vakkert, og innspillingen, foretatt i Domkirken i Haapsalu, hvor Kreek levde og underviste i mange år, kunne ikke være bedre. Klangen er nær, men med en ekte fornemmelse av rommet der det hele skjer. Denne burde finne veien til toppen av ønskelisten din.

fuge i det prangende materialet som innleder verket. Her er ikke Dukas' korte fanfare noe forspill til hans egen orkesterballett, men Milhauds godlynte behandling av franske folkesanger, skrevet i 1945 som en hyllest til den franske motstandsbevegelsen – og denne intense fremførelsen gjenspeiler noe av spenningen og terroren som inspirerte den. De fire satsene i Henri Tomasis *Fanfarses liturgiques* (1947) for messing og slagverk utgjør en slags mini-sinfonietta – og den nøkterne verdigheten her peker på at noen snarest bør sette i gang en utforskning av Tomasis betydelige produksjon av orkestermusikk (det finnes en *Symphonie à la mémoire d'Hector Berlioz* fra 1967 – lurer på hvordan den klinger), før Eugène Bozzas *Children's Overture* (1964) slår ut håret for å runde av programmet. Strålende innspilt SACD-lyd – men fremdeles undrer jeg meg over hvorfor 2L pakker CD og Blu-rayplater sammen; jeg ville tro at kan du spille den ene, trenger du ikke den andre. Hvis du i det minste finner noen å gi den andre til, vil du gjøre denne noen meget glad.

Bach
Orgelkonserter i G-dur, BWV.592; C-dur, BWV.594; a-moll, BWV.593; C-dur, BWV.585; d-moll, BWV.596; *Partite diverse sopra «Sei gegrüßet, Jesu gütig»*, BWV.768; Koralpreludier, BWV.695, 709, 711, 713, 715, 717, 718, 721, 726, 727, 731, 733, 734–36
Kåre Nordstoga (orgel)
Lawo LWC 1035
(2 CDer: 55 og 72 minutter)
1 2 3 4 5 6 www.lawo.no

Det sies at Sir Basil Spence tegnet og planla den nye katedralen i Coventry (den gamle ble ødelagt i 1940 av tyske bombefly) til klangen av Bachs Brandenburg-konserter fra platespilleren sin. Og Bachs musikk er herlig å arbeide til: den skaper en stemning av ro og orden som frigjør konsentrasjonsevnen. Men denne innspillingen var noe annet: både musikken og fremførelsene er så lysende og spenstige at jeg til slutt måtte gi opp det jeg holdt på med, og sette meg ned å lytte. De fem «orgelkonserterne» på den første CDen – egentlig transkripsjoner for solo orgel av instrumentalkonserter av Vivaldi (tre) og Ernst (to) – sprudler av liv og lykksalighet. Ernst er for øvrig Johann Ernst, fyrste av Sachsen-Weimar (1696–1715). Verkene på CD 2 – *Partite diverse* (en serie variasjoner) og femten koralpreludier, enkelte av dem av en viss størrelse, er feiende friske. Fra Kåre Nordstogas oppmerksomme musisering å dømme, har han åpenbart ikke glemt at dans er basis for mye av Bachs produksjon, og innspillingen – på orgelet i Arlesbergkatedralen i Sveits – er rommelig og klar. Dette er en av disse utgivelsene som gjør deg glad for at du lever.